

gerning slet ikke ønsker at tage Del i hverken overfor den ene eller den anden af Ministrene.

Justitsministeren (Alberti): Ja, nu slap det da endelig ud, hvad det er, der er Motivet til Ændringsforslaget. Det er en Mistro til Finansudvalget. Det er den Tro, at Finansudvalget ikke interesserer sig tilstrækkeligt for de tuberkuløse, og at man derfor maa træffe Sikkerhedsforanstaltninger for at gøre Finansudvalget det saa vanskeligt som muligt at slippe uden om. Jeg kan ikke tro, at denne Motivering af Forslaget i og for sig skulde gøre det mere antageligt for Tinget, end det i Forvejen er. For mit Vedkommende gør det det ikke mere antageligt, da jeg har den mest ubetingede Tillid til Finansudvalgets gode Villie i saa Henseende.

Naar det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) erklærer sig villig til i selve Loven at bevilge en bestemt Sum til Raadighed for Ministeren om Aaret, saa vil jeg sige, at nu begynder der endelig at blive nogen Mening deri. Forholdet er jo det, som jeg gentagne Gange har haft Lejlighed til at udtale, at Forslagets § 7 bestemmer ikke, at Staten kan yde Tilskud, men at Staten vil yde Tilskud paa Finansloven til Oprettelse og Udvidelse af Sygehuse. Hermed er bestemt alt, hvad der er fornødent. Det, der saa vil komme til Paragraffen gennem Ændringsforslaget, medfører ikke for nogen som helst, hverken for Kommunerne eller andre, Ret til en eneste Øre. Der er ikke Spor af Realitet i Ændringsforslaget, og derfor mener jeg mig fremdeles berettiget til, naar dette Forslag en Gang er skudt ud, at sige, at man, naar man stiller det op igen, i Virkeligheden vil bruge det som Agitationsforslag. Der er ikke et eneste Menneske i denne Sal, der tvivler paa, at naar dette Forslag er stillet op, er det, for at man skulde kunne gaa ud i Landet og sige: Se vi, vi ville gøre noget for Sygehuse, vi ville bevilge Penge til Tuberkulosehospitaller, men Venstre — eller rettere Venstrereformpartiet, thi de andre kalde sig jo nu Venstre — de villø ikke! Der er ikke et Menneske i denne Sal eller ude i Landet, der tvivler om, at det er Meningen, og der er ikke et Menneske, der ikke er fuldkommen paa det rene med, at Kommunerne skulde nok finde Vej til Rigsdagen, saasnt de ville til at bygge Tuberkulosehospitaller. Hvad jeg her har sagt, rammer jo ogsaa det ærede saks-købingske Medlems (Rørdam) Villighed til

at forandre Summen 1,250 Kr. til Halvdelen af Udgifterne. Alt dette betyder intet. Der er ikke Spor af Realitet i Ændringsforslaget, hvad enten Summen er den ene eller den anden, eller det betegnes som Halvdelen. Nej, det, der skal til, hvis der virkelig skal være nogen Realitet i det, er, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) udtalte, at man skal vise Justitsministeren den Tillid at betro ham en rund Sum om Aaret, for at han kan yde Tilskud til kommunale Tuberkulosehospitaller. Lad os tale om det mellem 2den og 3die Behandling, saa skal jeg konferere med Finansministeren derom, og jeg haaber paa det allerbedste Resultat af en saadan Konference.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) spurgte igen om Boserup Sanatorium. Han undrede sig over, at jeg ikke var tilstrækkelig kendt med dette Sanatorium til at kunne besvare de Spørgsmaal, han i Gaar rettede til mig. Han anførte saaledes i Dag, at der i Fjor havde været et Andragende angaaende Boserup Sanatorium i Indenrigsministeriet. Det er mig ubekendt. Jeg kender det ikke. Jeg har nok at gøre med at passe mit eget. Derimod er det rigtigt, at der har været Andragende om Tilskud til Driften, og at der ogsaa har været Forslag fra to ærede Medlemmer om Tilskud til Driften. Men i Anledning af dette Forslag var der virkelig ikke den allerfjerneste Grund for mig til at sætte mig ind i alle de Spørgsmaal, som man nødvendig maa sætte sig ind i for at kunne bedømme, om denne Lov vil komme til Anvendelse derpaa eller ikke. Det var tilstrækkeligt, som Situationen den Gang forelaa, at vi ingen Tuberkuloselov havde, saa var Forslaget umodent og for tidligt fremkommet. Og har man nogen Tvivl om, at dette Sanatoriums Indretning er saadan, at det falder ind under denne Lov, er det dog vel de Herrer, som interessere sig for dette Sanatorium og navnlig Kommunalbestyrelsen, som ejør det, der skulde fremkomme med alle fornødne Oplysninger. Jeg er villig til naar som helst at modtage disse; jeg er villig til naar som helst at gøre mig bekendt med dem. Men ganske vist, saadanne flygtige Oplysninger, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds nu gav her i Salen, ere mig ikke tilstrækkelige. Jeg er villig til naar som helst at gøre mig bekendt med dem, men jeg vil dog tilføje, at jeg paa det bestemtteste maa fraaade det høje Ting og det ærede Udvalg